

Hic Menes apud Hom. Il. 6. 692. μίνης
uocatur. Ibi scholia minora, ὅ δὲ μίνης
(ita ibi scribitur) τῆς βρισηίδος ἢ
ἀνῆς. Sic in Τζετα γοτῶν legendum uide-
tur, ἢ δὲ μίνης ἔην — nisi ἐν δὲ, in-
ferea dum exponas.

Καθεύετε πρό καλέχετε Hom. Il. 701.
ἢ κατὰ χεῖρα δεξιῆς.
Παράρανα πρό πορευθῆναι ὅτι
ῥανόν.

Etym. in Τυτθός.

Uide Suidam in μεσός & με-
σός, Ἀπὸ οὐκ ὄνομα ὅμοιον
ἢ διαφόρων λέξεων, Schol. EV.
ῥῆσιν ad Hesychi u. c. XLIII.
ῥῆσιν ad Lycor. u. c. cccxxix.
EV. Tatium, alios. Tamen Polyb.
lib. III, cap. LXII, dixit, ἕως ἴδεν
μεσῶν οἱ σπεῖοι βασιζόμενοι
διέβατον.

Etymology in παρῆα, & καλλιπα-
ρῆα.

Ξανθοχόμη, μικρόμασθ, ἔλαν δέχα ἐννεάδος λε-
παρθένθ ὠραία: βρισηίς δ' ἰωποδάμεια,
μακρά ἔην, λευκή, μελαινόθεξ, οὐλοέθειρος,
cxxxv. καλλιμασθ, ἰδ' εὔστολθ, εὔρις, καλλιπαρῆος,
Φαιδρὸν μειδιόωσα, σύνοφρεῦς δ' εἶδελο ἔμπος.
ἐν δὲ μέννηθ ἔην γυνή, ὅς βασιλεὺς λελέγ-
εἰκοσάλου προάλα δὲ χρόνου ἴολε ἰνὸδε ῥαν.
αἰακίδης ἀπάλερθεν ἀχαιῶν καλέχθεν οἴκοι.
cxc οἱ δὲ, βαρῦφρονέοντες ἀχιλλεῖ, ἀχρηάσσκον.
ἢ ἴοι' ὀδυραεὺς ἀλρείδην προσέειπεν ἀνακτα,
ἀγνώσται, ἰάδε δὴ παραμύθεθ ἔμμεναι ἔσθαι
ὅς σὰ σκῆπτρα παρῆεται, ἢ δ' ἀχιλλεῖ δι-
ἀλλ' ἄγε, σὺ βασιλεὺς, ἄταρ παραμύθεθ πε-
δίσκη: (δίσκη:)
ἀλλ' ἄγε, σὺ βασιλεὺς, ἄταρ παραμύθεθ πε-
φρον.

Et εὔρις rectius pro λελέτων. xx. εἰκοσέτη lege.
auctores εἰκοσέτη χρόνον dicunt, sed non, ut Τζετα καλλιμασθ,
de aἰο uferant uocem χρόνθ. προάλαθ, pro παραλθ, alibi et
an uix inuenitur. yy. sic Hom. Il. x. καλέχεθ dixit. zz uox
corrupta. is. ἀχρηάσσκον, mutantes, uel, lientes. aaa. Voces
παρῆεται & διδίσκη praetereunt Grammatici. Pro priori an παρ-
ηγυῖαι forte legendum? Rosenii emendatum est. Hesychius, ΔΙΔΙ-
ΣΚΕΤΟ, ἢ (σπῆδα). Sic Graecy αἰλοκρέτορα ἀσπάζεσθ est Imp. fa-
lutaudo appellare. Ζῆτα, an Dativus addi possit. Id si fieri nequit,
διδύσκει, induit, lege: uel γοτῶν recurre ad primum significatum, et
διδύσκη lege, id est, praebet, tradit. Idem Hesychius, ΔΕΔΙΣΚΕΤΟ,
δίδωσι. Quot, utriusq. scripturam olim receptam fuisse. bbb ualim
τέφρων: ita enim μελοχικαὶς ἰνδῆθ, non πεφρών. Etymology, uox
βασιλῶν, & iterum in ἔαν.

181. ΤΥΤΘΗ. ἄνυθός, ὁ μεσός, ἢ τῆς τυτθὸν βρέφθ
ἰὸ ἐπιμαθίδιον: ἐξ αὐτοῦ δὲ πᾶν ἰὸ μικρὸν καταχρηστικῶς
τυτθὸν λέγεται.

182. ΜΙΚΡΟΜΑΣΤΟΣ. μεσός ὁ γυναικείθ, παρὰ ἰὸ
μεσός εἶναι γέλακθ: μεσός ὁ ἀνδρῶθ, παρὰ ἰὸ
μῆ ἐσθίαθ.

185. ΕΥΡΙΣ ΚΑΛΛΙΠΑΡΗΟΣ. οἱ γρηφοπλόκοι γαμ-
καλικοί, οἱ τὴν ἰέχνην αὐτὴν διαφθείροντες, ἰοῦλλον
κανόνα διδῶσι, παρῆα δφ. ἴα δὲ παρὰ ἰὸ
παρῆα π: ἐστὶ δὲ ἰὸ φλυαρία. ῥὺ δὲ οὐλο μα-
νόει, ὅτι οἱ δωρεῖς ἴα εἰς ἐν ἀπαρέμφατα, ἢ
ἴα⁸⁷ εἶα θηλυκῶ, ἴα παρὰ ἰαῖς λοιπῶς διαλέ-
κτοῖς διφθογγογραφούμενα, ἢ ἀπλάως πᾶν δίφθου-
ρον, π γράφουσιν, οἶον, λαλέιν λαλήν, ποιεῖν ποι-
ῆν, φῆα φῆα, χεῖα⁸⁹ χεῖα, ξηὰ ξηὰ, παρῆα
παρῆα, ἢ ἴα ὅμοια. ἰὸ οὐ καλλιπαρῆθ δωρικῶς
διὰ π γράφεται.

85. τυτθός scribe. sed τυτθὸν βρέφθ rectum. 86. id est δίφθου-
ρον, uel, διφθογγογραφούμενον. 87. lege, ἴα εἰς εἶα ἴο. φῆα, φῆ-
α. Sic enim Etymology ἰονοῖ in ξηὰ. Uide Suidam in φῆα, & στερ-
πῆα in φῆα. 89. γ. χεῖα, χεῖα.